

CÁLCULO E ANÁLISE NUMÉRICA

Bitácora 09

Clase expositiva do luns, 4 de marzo de 2024

Número de asistentes: 71

Autores

Antón Expósito Campo

Helena Franco López

África Franco Montero

Isabel Gude Gómez

Índice

1. Revisión da Bitácora 8.....	2
2. Método de Newton.....	2
3. Derivadas parciais de segunda orde.....	4
4. Teorema das derivadas parciais mixtas e Matriz Hessiana.....	6
5. Vector gradiente.....	6
6. Función vectorial.....	8
7. Matriz Jacobiana.....	9

1. Revisión da Bitácora 8

Á hora de revisar a bitácora anterior, que resumía os contidos sobre planos tanxentes e o método de Newton-Raphson, salientouse o bo traballo realizado. Unicamente sinaláronse algúns aspectos a mellorar:

1.1 Na realización das derivadas cómpre indicar en función de que variables estanse a facer:

$$\frac{\partial f}{\partial x}(x, y) = \frac{-1}{2}(9 - x^2 - y^2)^{\frac{-1}{2}}(-2x) = \frac{x}{\sqrt{9-x^2-y^2}}$$
$$\frac{\partial f}{\partial y}(x, y) = \frac{y}{\sqrt{9-x^2-y^2}}$$

1.2 A revisión do exercicio 3 deu lugar a unha reflexión sobre o plano tanxente. Este plano é horizontal no punto (0,0) xa que se anulan as derivadas, e ademais indica puntos críticos como máximos ou mínimos.

1.3 Formalmente, os subíndices dun vector de incógnitas deben comezar en 1 e non en 0, empezariamos no 0 ao traballar en linguaxes de programación, como SageMath.

$$x = (x_1, x_2, \dots, x_n)$$

2. Método de Newton

Continuando coa clase anterior, se a matriz $Df(x^k)$ é invertible, entón podemos aproximar a raíz α despexándoa da seguinte relación:

$$Df(x^k)(\alpha - x^k) \approx -f(x^k) \Rightarrow Df(x^k)(x^{k+1} - x^k) \approx -f(x^k)$$

A nosa nova incógnita é x^{k+1} que se corresponde co termo seguinte da ecuación.

$$x^{k+1} - x^k = -(Df^{-1}(x^k)f(x^k))$$

$$x^{k+1} = x^k - (Df^{-1}(x^k)f(x^k))$$

Esta ecuación final aseméllase coa ecuación do método de Newton para unha incógnita:

$$x^{k+1} = x^k - \frac{f(x^k)}{f'(x^k)}$$

Pero en vez de dividir pola derivada de $f(x)$, agora multiplicamos pola inversa da matriz Jacobiana. É por isto que $Df(x^k)$ ten que ser unha matriz invertible.

No exemplo proposto nas transparencias da clase búscase calcular as solucións do sistema:

$$1 - x^2 - y^2 = 0, \quad x^2 - y^2 = 0$$

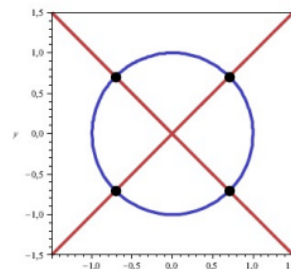


Fig.1: Representación do sistema

$$f_1(x_1, x_2) = 1 - x_1^2 - x_2^2 \quad f_2(x_1, x_2) = x_1^2 - x_2^2$$

f_1 representa unha circunferencia e f_2 as súas bisectrices. Aquí sería fácil atopar as solucións á man e sen ningunha complicación, pero os casos reais poderían ser máis sofisticados.

Na práctica, invertir a matriz $Df(x^k)$ non é moi doado, por isto é mellor empregar un algoritmo para resolver en cada iteración o sistema lineal de ecuacións:

$$Df(x^k)(x^{k+1} - x^k) = -f(x^k)$$

Chamando $\delta x^k := x^{k+1} - x^k$, obtemos o seguinte algoritmo:

Dado $x^0 \in \mathbb{R}^n$, para $k = 0, 1, 2, \dots$ resolvemos:

$$Df(x^k)\delta x^k = -f(x^k),$$

Este algoritmo ten como obxectivo achar δ e unha vez atopado este valor utilízalo para calcular o seguinte iterante:

$$x^{k+1} := x^k + \delta x^k$$

Para calcular a inversa dunha matriz ou resolver sistemas, existen varios métodos, como por exemplo o método de Gauss ou o de Cramer, pero implican un custo computacional moi elevado. Actualmente, SageMath xa contén métodos moito máis eficientes para levar a cabo estas operacións xerando así un menor consumo de enerxía. Este tipo de algoritmos que optimizan o consumo de enerxía denomínanse algoritmos verdes.

Durante a clase mencionouse o computador cuántico galego, chamado Qmio, que é capaz de realizar cálculos complexos con maior rapidez e eficiencia.



Fig.2: Qmio, o computador cuántico galego

3. Derivadas parciais de segunda orde

As derivadas parciais de segunda orde fanse con respecto as derivadas parciais de x e de y :

$$\begin{aligned}\frac{\partial^2 f}{\partial x^2}(x, y) &= \frac{\partial}{\partial x} \left(\frac{\partial f}{\partial x}(x, y) \right) = f_{xx}(x, y) \\ \frac{\partial^2 f}{\partial y \partial x}(x, y) &= \frac{\partial}{\partial y} \left(\frac{\partial f}{\partial x}(x, y) \right) = f_{xy}(x, y) \\ \frac{\partial^2 f}{\partial y^2}(x, y) &= \frac{\partial}{\partial y} \left(\frac{\partial f}{\partial y}(x, y) \right) = f_{yy}(x, y) \\ \frac{\partial^2 f}{\partial x \partial y}(x, y) &= \frac{\partial}{\partial x} \left(\frac{\partial f}{\partial y}(x, y) \right) = f_{yx}(x, y)\end{aligned}$$

Danse así 4 opcións de derivadas parciais de segunda orde para funcións de dous variables.

3.1 Calcular as derivadas parciais segundas:

$$f(x, y) = x \cos y + y e^x$$

$Dom(f) = \mathbb{R}^2$; xa que tanto o dominio do coseno como de e^x é todo \mathbb{R}

$Im(f) = \mathbb{R}$; se $x = 0$ quedaría que $f(x, y) = y$, polo que a imaxe abrangue todo \mathbb{R}

Primeiro calculamos as derivadas primeiras en función de x e de y , coas que poderíamos calcular o plano tanxente:

$$\begin{aligned}\frac{\partial f}{\partial x}(x, y) &= \cos y + y e^x \\ \frac{\partial f}{\partial y}(x, y) &= -x \sin y + e^x\end{aligned}$$

Tras isto, podemos calcular as derivadas parciais segundas:

$$\begin{aligned}\frac{\partial}{\partial x} \left(\frac{\partial f}{\partial x}(x, y) \right) &= \frac{\partial}{\partial x} (\cos y + y e^x) = y e^x \\ \frac{\partial}{\partial y} \left(\frac{\partial f}{\partial x}(x, y) \right) &= \frac{\partial}{\partial y} (-x \sin y + e^x) = -x \cos y \\ \frac{\partial}{\partial y} \left(\frac{\partial f}{\partial y}(x, y) \right) &= \frac{\partial}{\partial y} (\cos y + y e^x) = -\sin y + e^x \\ \frac{\partial}{\partial x} \left(\frac{\partial f}{\partial y}(x, y) \right) &= \frac{\partial}{\partial x} (-x \sin y + e^x) = -\sin y + e^x\end{aligned}$$

Neste caso as derivadas cruzadas dan o mesmo resultado, isto é o esperado sempre que se cumpran certas hipóteses que veremos no seguinte teorema.

4. Teorema das derivadas parciais mixtas e Matriz Hessiana

Se $f(x, y)$ e as súas derivadas parciais $f_x(x, y)$, $f_y(x, y)$, $f_{xy}(x, y)$ e $f_{yx}(x, y)$ están definidas nunha rexión aberta que conteña ao punto (a, b) e son continuas en (a, b) , entón cúmprese o dito anteriormente:

$$\frac{\partial}{\partial x} \left(\frac{\partial f}{\partial y} (x, y) \right) = \frac{\partial}{\partial y} \left(\frac{\partial f}{\partial x} (x, y) \right)$$

A partir das derivadas segundas da función f , podemos construír a Matriz Hessiana:

$$Hf(x, y) = \begin{pmatrix} f_{xx}(x, y) & f_{xy}(x, y) \\ f_{yx}(x, y) & f_{yy}(x, y) \end{pmatrix}$$

Durante este momento da clase propuxéronse dous exercicios para resolver:

- 1) Sexa $f(x, y) = \ln(1 - x^2 - y^2)$. Calcular as derivadas parciais segundas da función $f : f_{xx}(x, y)$, $f_{xy}(x, y)$, $f_{yy}(x, y)$ e $f_{yx}(x, y)$ e a matriz Hessiana de f .
- 2) Sexa $f(x, y) = -\sqrt{9 - x^2 - y^2}$. Calcular as derivadas parciais segundas da función $f : f_{xx}(x, y)$, $f_{xy}(x, y)$, $f_{yy}(x, y)$ e $f_{yx}(x, y)$ e a matriz Hessiana de f .

5. Vector gradiente

Sexa $f(x, y)$ unha función para a que existen as derivadas parciais $\frac{\partial f}{\partial x}(x, y)$, $\frac{\partial f}{\partial y}(x, y)$ e son continuas, o vector gradiente defínese como:

$$\nabla f(x, y) = \left(\frac{\partial f}{\partial x}(x, y), \frac{\partial f}{\partial y}(x, y) \right)$$

5.1 Exemplo de vector gradiente:

$$T(x, y) = 100 - x^2 - y^2$$

$$\nabla T(x, y) = \left(\frac{\partial T}{\partial x}(x, y), \frac{\partial T}{\partial y}(x, y) \right) = (-2x, -2y)$$

A continuación veremos unha representación da función exposta no exemplo anterior.

Na Fig.3 vemos o paraboloide correspondente á gráfica da función, así como os seus conxuntos de nivel, representados por circunferencias no eixo X. Na orixe, pódese ver como a función vale 100.

Na Fig.4 represéntanse os conxuntos de nivel e os gradientes, estes vense como frechas perpendiculares aos conxuntos de nivel que sinalan cara o punto onde hai mas crecemento da función, que neste caso coincide co centro.

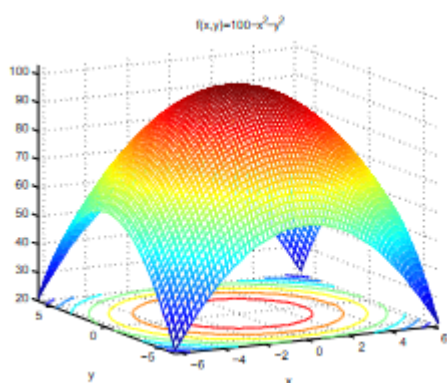


Fig.3: Paraboloide de $T(x, y)$

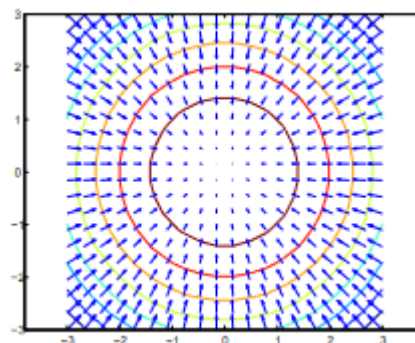


Fig.4: Conxuntos de nivel de $T(x, y)$

5.2 Mapa de Fontán

Neste mapa, xa tratado en anteriores clases, matizamos agora que non se pintaron os conxuntos de nivel para representar a altura, senón que a sensación de elevación deuse debuxando as rectas normais aos conxuntos de nivel, é dicir, os gradientes. Isto supuxo unha gran innovación.

6. Función vectorial

Cando temos máis variables, en vez de ter un vector gradiente, temos unha función vectorial que segue a seguinte definición:

$$f: x \in \text{Dom}(f) \subseteq \mathbb{R}^n \rightarrow f(x) = (f_1(x), \dots, f_m(x)) \in \mathbb{R}^m$$

6.1 Exemplo 1:

$$f(x, y, z) = (2x - yz, y \cos(x) + z)$$

$\text{Dom}(f) = \mathbb{R}^3$; xa que non hai problema para definir a función en ningún punto.

$$\text{Im}(f) = \mathbb{R}^2$$

Gráfica en \mathbb{R}^5

É unha función de \mathbb{R}^3 en \mathbb{R}^2 , Neste caso, a función vectorial é de tres variables ($n = 3$) e ten dúas funcións compoñentes ($m = 2$):

$$f_1(x, y, z) = 2x - yz, \quad f_2(x, y, z) = y \cos(x) + z$$

6.2 Exemplo 2:

$$f(t) = (\cos(t), \sin(t), t)$$

$\text{Dom}(f) = \mathbb{R}$; xa que non hai problema para definir a función en ningún punto.

$$\text{Im}(f) = \mathbb{R}^3$$

Gráfica en forma de espiral

É unha función de \mathbb{R} en \mathbb{R}^3 , Neste caso, a función vectorial é de unha variables ($n = 1$) e ten tres funcións compoñentes ($m = 3$):

$$f_1(t) = \cos(t), \quad f_2(t) = \sin(t), \quad f_3(t) = t$$

7. Matriz Jacobiana

Aínda que xa vimos esta matriz anteriormente cando dimos o método de Newton, agora imos estudala de forma xeral.

$$Df(x, y) = \begin{pmatrix} \frac{\partial f_1}{\partial x_1} & \cdots & \frac{\partial f_1}{\partial x_n} \\ \vdots & & \vdots \\ \frac{\partial f_m}{\partial x_1} & \cdots & \frac{\partial f_m}{\partial x_n} \end{pmatrix}_{\mathbf{m} \times \mathbf{n}}$$

Esta matriz caracterízase por ter tantas filas como compoñentes da imaxe e tantas columnas como variables independentes.

No caso particular de funcións escalares ($m = 1$), a matriz jacobiana coincide co vector gradiente, como por exemplo:

$$f(x, y) = \ln(x^2 + y^2)$$
$$Df(x, y) = \left(\frac{2x}{x^2 + y^2} \quad \frac{2y}{x^2 + y^2} \right) = \nabla f(x, y)$$